

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **S. B., Ph.D.**, proti žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady žalovaného ze dne 21. 11. 2019, č. j. ČTÚ-55 678/2018-603/III.vyř., v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2020, č. j. 3 A 192/2019 - 13,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (stěžovatel) podal dne 14. 3. 2020 kasační stížnost proti v záhlaví označenému usnesení, kterým Městský soud v Praze odmítl jeho žalobu, neboť dospěl k závěru, že k projednání jeho sporu ze soukromoprávní smlouvy nejsou příslušné správní soudy. Žalobce se u městského soudu domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým předseda Rady žalovaného zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu ze dne 9. 8. 2018, č. j. ČTÚ-16 775/2018-636/VII.vyř.-NiA, a to ve sporu z podnětu navrhovatele obchodní společnosti Vodafone Czech Republic a. s. (jako poskytovatele telekomunikačních služeb) proti žalobci (jako zákazníkovi) o zaplacení dlužné částky 2.814,32 Kč za poskytnuté služby elektronických komunikací u telefonní stanice žalobce, vyplývající z dvoustranné smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací. Tímto rozhodnutím žalovaný rozhodl o povinnosti žalobce uhradit obchodní společnosti Vodafone Czech Republic a. s. částku ve výši 1.260 Kč (výrok I.), nevyhověl návrhu navrhovatele na zaplacení částky 1.554, 32 Kč (výrokem II.), a nepřiznal žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení (výrok III.).

[2] Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval otázkou včasnosti podané kasační stížnosti. Stěžovatel ve své kasační stížnosti uvedl, že usnesení městského soudu mu bylo

doručeno dne 28. 2. 2020 a kasační stížnost byla podána v zákonné lhůtě. Soud tuto skutečnost ověřil spisem městského soudu, v němž je na č. l. 14 založeno potvrzení o dodání a doručení do datové schránky stěžovatele. Usnesení městského soudu bylo stěžovateli skutečně doručeno do jeho datové schránky v pátek 28. 2. 2020.

[3] Podle § 106 odst. 2 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost *podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení*. V projednávané věci opravné usnesení vydáno nebylo. Lhůta určená ve smyslu § 40 odst. 2 s. ř. s. podle týdnů končí *uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty*. Usnesení městského soudu bylo stěžovateli doručeno v pátek 28. 2. 2020 (datum určující počátek lhůty), dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti proto uplynula v pátek 13. 3. 2020. Stěžovatelova kasační stížnost byla doručena do datové schránky Nejvyššího správního soudu v sobotu 14. 3. 2020 v 22:23 hod., kasační stížnost byla proto podána opožděně.

[4] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu